

hecetaşları

aylık şiir dergisi

129.on5kasım2025

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni
tayyib atmaca

son okuma
metin özarslan

kapak fotoğrafı
mehmet gören

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kaşramanmaraş
0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 129. sayı 15 Kasım 2025

issn 2149-4509. (e-dergi)

Tacettin Şimşek

Harşit Suları / 3

Hakan İlhan

Sağır Tellal / 4

Basri Doğan

Değirmen / 6

Oruç Dadaşı Elman

Çəpərimdə / 7

Kenan Yavuzarslan

Ölelim Canan / 8

İbrahim Eryiğit

Şiir Bozumu / 9

Kadir Pürlü

Turnalar Tanır / 10

Şəmsulla Aqayı

Zalim Qızı / 11

Mustafa Işık

Söz mü Bıraktın / 12

Mutlu Gavcar

Cevapsız Sorular / 13

Davud Nəşibov

A Dünya / 14

Faik Kumru

Şu Âlem / 15

Cəmil Əkbər

Görəsən / 16

Arife Özden

Kördüğüm / 17

Tacettin Çetin

Nasihət / 18

Erhan Çapraz

Korkutlama / 19

Metin Özarslan

Sermest Gazel / 24

■ Tacettin Şimşek

Harşit Suları

Sisli puslu bir vakit
Şu dağın burcuna çık
Aralansın perdeler
Görünür
belki de
Harşit suları

Gün olur derin mavi
Al yeşil kaftan giyer
Hükümdar kisvesine
Bürünür
belki de
Harşit suları

Çıldırır sevincinden
İlkyazla buluşunca
Akmaz da kimi zaman
Sürünür
belki de
Harşit suları

Ona ninni söyleyen
Türküsünü hatırlar
Bu nedensiz öfkeden
Arınır
belki de
Harşit suları

Besbelli bu vadide
Sığınacak yeri yok
Gitsin Karadeniz'de
Barınır
belki de
Harşit suları

Sağır Tellal

Hicret etti ruhum, karanlık izbeye,
Yandı inşirahım, Hirâ'dan habersiz.
Havsalam kapıldı, ümmi bir cezbeyle,
Yanıldı tedrisim, "İkrâ" dan habersiz.

Hayal deryasında yıkadım ağrımı,
Gölgeme dinlettim, berhava çağrımı,
Zemheri artığı dağlanmış bağrımı,
Yüz yerden kanattım, yar/adan habersiz.

Lamekân haldeyim, gurbet acı zehrim,
Çölüme varmadan balçık tuttu nehrim,
Söndürdü kandili, turna renkli şehrim,
İmkânsızı sevdi, ücradan habersiz.

Başıma vurdum hep, nedamet taşını,
Hiç kimse almadı, ömrümün kışını,
Firkat sağanağı gözümün yaşını,
Gam mumunda yaktım, çıradan habersiz.

Linç ettim nefsimi, kendimeydi zulmüm,
Bir yapraktan hâsıl, af dilenen cürmüm,
Bastığım topraktan, aldığım teyemmüm,
Beni şekva etti, ibradan habersiz.

Ladese çağırdım, alt ettim ben beni,
Üç kelâm tabire sığdırdım bedeni,
Dönülmez bir yoldan sefere gideni,
Kör talihe yordum, sır/adan habersiz.

Her gece gölgemle tutuştum kavgaya,
Bülbülü kandırdım, gül verdim kargaya,
Umut dilekçemi vurmuştum prangaya,
Ansızın tecelli, kayradan habersiz.

Geda çarığımla düştüm gam cengine,
Kan doğrar avazım, masmavi engine,
Sayılı vaktimin, hızlı ahengine,
Türlü renkler kattım, karadan habersiz.

Sır değil beyanım gün gibi aşikârım,
Sevdam yivli kurşun görmekten bizarım,
Mecnun'a benziyor, divane efkârım,
Başıboş dolaşır, sahradan habersiz.

Değirmen

Diyarı terk etmek başka mesele
Kendinden uzağa göçebildin mi
Derin bir nefesle çekip besmele
Sabır şerbetini içebildin mi

İçini kâğıda dök satır satır
Sanma ki düştüğün hali anlatır
Kapanan yarayı deşer, kanatır
Yeisten, kaygıdan, kaçabildin mi

Gönlüne vermeden ince ayarı
Karışır hayatın kârı, zararı
Bir uçtan bir uca gezip pazarı
Dünyaya bir değer biçebildin mi

Her soru bir bıçak, her cevap tuzak
İçinden yükselen uğultuya bak
Kalbini uykudan uyandırarak
Eğriyi doğruyu seçebildin mi

Tükenir mevsimler, bin bir emekle
Cevheri gizleyen zarı delmekle
Yüz yüze gelmeden acı gerçekle
Kabuktan öteye geçebildin mi

İster inat eyle, ister kabullen
Öğütür insanı köhne değirmen
Yağmurun ardından şafak sökmeden
Canana gönlünü açabildin mi

Çəpərimdə

Gözlərim bulaqtək, dolur hardasan
Qəlbimin çiçəyi, solur hardasan
Olmazlar, day indi olur hardasan
Həsrətdir atlanan göz çəpərimdə

Yazdığım şeirlər yerinə düşmür
Xəyalım qorxudan, dərinə düşmür
İstiyə tablaşmır, sərinə düşmür
Sərgərdan qalmışam, söz çəpərimdə

Yollardan asılı baxışım darda
Xalçada yarımçıq naxışım darda
Şimşəyim sönüküb, çaxışım darda
Səngiyib ocağım, köz çəpərimdə

Hər yana baxdıqca, özümü gördüm
Güzgüdə saralan gözümlü gördüm
Hər zaddan çarəsiz, dözümü gördüm
Bir deyən olmadı, döz çəpərimdə

Gözlərim daşdıqca, yaş altda qaldı
Bağrıma daş aldım, daş altda qaldı
Ürəyim, bir yazıq baş altda qaldı
Ay *Elman* dərdimi, çöz çəpərimdə

Ölelim Canan

Zaman pişirmiştir ilacımızı
Bandır da huzurla ölelim canan
Bir selam gönderip şu acımızı
Dindir de huzurla ölelim canan

Tahtımız perişan yüzümüz yırtık
Aylardır çalmadın, kapımız örtük
İsyanla çektiğin bayrağı artık
İndir de huzurla ölelim canan

Bulutlar kapattı güneşimizi
Ne dostu bıraktı ne peşimizi
Busenin narıyla ateşimizi
Yandır da huzurla ölelim canan

Mihmandar etsen de beni maşaya
Haşa. Girer miyim münakaşaya
Amenna. Yüzünü Hızır Paşa'ya
Döndür de huzurla ölelim canan

İrem bağlarında kimin bahtı yar
Bizim de canımız olsun bahtiyar
Gönül genç çağında beden ihtiyar
Kandır da huzurla ölelim canan

Şiir Bozumu

Düş bozumu gibi askıda hayat
Çıkıp gökyüzüne Nesimi gibi
Âlemi seyredip bulur terkibi
Yeryüzünde biter kutlu seyahat

Gün bozumu gibi diplerde hayat
Kayar zaman elden andan habersiz
Soluk soluğa hep geçer nefessiz
Ölüm yaklaşınca gelir son feryat

Bağ bozumu gibi hayalde hayat
Suya yazı yazar dururuz ancak
Ardı sıra kalır yanmayan ocak
Turfanda yaşanır fikirler bayat

Söz bozumu gibi kıyıda hayat
Güven telkininde içi kof insan
İtibardan eder yalanla dolan
Heba olur ömür kalır itiyat

Ant bozumu gibi keşkeli hayat
Pişmanlık odaklı kalınır sonda
Çabuk geçer zaman sevinçli anda
Kâr-zarar sonucu boşa sarfiyat

■ Kadir Pürlü

Turnalar Tanır

Deli gönül çaresizim naçarım
Her gün ümit ile kanat açarım
Daim onlarlayım yakın uçarım
Beni gökyüzünde turnalar tanır

Bizi soran olmaz bizim ellerde
Gönül neşe bulur gümüş tellerde
Çalkanırım onlar ile göllerde
Bağrın suya vermiş sunalar tanır

Serap gibi ardı sıra yeldiğim
Her bir menzilinde huzur bulduğum
Birlikte yoğrulup hemhâl olduğum
Acılar, kederler, sevdalar tanır

Pirlioğlu'm işte böyle halimiz
Hak açık eylesin doğru yolumuz
Cahille zalimle yapayalınız
Yıllarca ettiğim kavgalar tanır

■ Şəmsulla Aqayi

Zalim Qızı

Ruhlara oxşayır canları alır
Çalanda sazını, bu zalim qızı
Kərəmə Əslidi, Nəbiyə Həcər
Çalanda sazını bu zalim qızı

Aytəkin nur saçır saz dünyasında
Ulduz tək sayrışır söz dünyasında
“Aytəkin” yaşayır öz dünyasında
Çalanda sazını bu zalim qızı

Kərəmidə gədihləri bağlayır
Hər havası ürəkləri dağlayır
Həm ağladır, həm də özü ağlayır
Çalanda sazını bu zalim qız.

Saz döşündə sanki Fateh Paşadır
İnsanlığı sənətinə qoşadır.
Bu “Dilqəmi” Şəmsulla'yı yaşadır
Çalanda sazını bu zalim qızı

Söz mü Bıraktın

Dışım mahmur içim harap
Söz sadağı kalbim türap
Ne minber var ne de mihrap
Çökmeye diz mi bıraktın

Yarıla derenin arkı
Kırıla feleği çarkı
Kalmaya ak kara farkı
Çıkmaya düz mü bıraktın

Çirkin miyim güzel miyim
Ebet miyim ezel miyim
Vak-i hazan gazel miyim
Çekmeye hüz mü bıraktın

Kırk yerinde kırık sazım
Su üzre yazılmış yazım
Annem bile çekmez nazım
Yakmaya söz mü bıraktın

Eğmem başı şöhret şana
Kanmam virane hana
Gönlüm Kâbe, kanmam sana
Yıkmaya öz mü bıraktın

Kar beyaz saçımın akı
Yarama ne çare yakı
Sinemde sevdanın oku
Dökmeye köz mü bıraktın?

Cevapsız Sorular

Seni buldum amma kendim yitiğim,
Memlekette öksüz, gurbette yetim,
Çatlak dudağıma su verecek kim?
Yüreğim yanıyor, içemiyorum.

Mektuplar gelmiyor sürmeli yârdan,
Asuman karardı kardan, efkârdan,
Hayatım farksızdır dipsiz mezardan,
Dünya zindanından kaçamıyorum.

Emsalsiz sevilme, sevmek emelim,
Geçitsiz dağlardan geldim güzelim,
Gül dalında diken dererken elim,
Vuslat kapısını açamıyorum.

Bir ömür gözüne baksam diyordum,
Tacını başıma taksam diyordum,
Aşkınla göklere çıksam diyordum,
Karşıdan karşıya geçemiyorum.

Seslensem Hazar'a dinler mi acep?
Hırçın Fırat hâlden anlar mı acep?
Senin de kulağın çınlar mı acep?
Sorular cevapsız, seçemiyorum.

A Dünya

(Akif müəllimə zarafatyana)

Hər gün bizə çox xoş idi, yaz idi,
Aramızda naxələflər az idi,
İstədiyimiz aşiq idi, saz idi
Bunu çoxmu gördü gözün, a dünya?

De kim fikirləşdi, kim qurdu kələk,
Bizi ayrı saldı bu çərxi-fələk.
Ürək sizi istər, deyir görüşək,
Sən bizi ayırma özün, a dünya!

Gözəl günlərimiz, vaxtımız vardı,
“Daylarım” yanımda ləngər vurardı.
İndi xəbərim yox onlar hardadı,
Bu dərdə mən necə dözüüm, a dünya?

Artıq qocalırıq, kövrəlib ürək,
İnsaf et, görüşə sən eylə kömək.
Oturaq, əylənək, biz deyib-gülək
Buna sözün varmı, sözün, a dünya?

Şu Âlem

kimine şu alem zevki sefadır
kimine de sorsan cevri cefadır
mihneti eziyor birçok defadır
hayalen yaşamış serap gibiyim

içim paramparça aksın gözyaşım
yüreğim tükendi çaresiz başım
öyle yorgunum ki sanki yüz yaşım
yönünü şaşırmış mihrap gibiyim

gün yüzü görmedim suçum ne dünya
boynuma asmışsın meçhul bir künye
takatim kalmadı çöküyor bünye
zelzele geçirmiş harap gibiyim

bir şarkı sözünde dillerde olsam
hüzünle inleyen tellerde olsam
kadir kıymet bilen ellerde olsam
nağmeye inmemiş mızrap gibiyim

badeyi dolu tut dertliyim saki
sıfatım münzevi lakabım şaki
zamana tuş olmuş esrik tiryaki
çileyle yıllanmış şarap gibiyim

ümidim soluyor günüm biterken
elimde sermayem bir bir yiterken
sahipsiz hanemde otlar biterken
boşluğa savrulmuş türap gibiyim

Görəsən

Səni düşünürəm, səni ay bala,
Taleyin üzünə güləcəkdimi?
Dostlar sevəcəkmə səni ay bala,
Axsə, gözyaşını siləcəkdimi?

Paxıllar sənə də darılacaqmı?
Sarsıyıb içindən qırılacaqmı?
Usanıb, hörmətdən yorulacaqmı?
Utanıb xətirdən öləcəkdimi?

Necə çıxacaqdır dostun, yoldaşın,
Həmkarın, həmdəmin, yaxın sirdaşın,
Atan olacaqmı əziz qardaşın?
Dərdini tən yarı böləcəkdimi?

Səni düşünürəm, səni ay oğul,
Yetiş mərd igidə, olun tay oğul,
Çalış zəhmətimi etmə zay oğul,
Gedənin qayıdıb gələcəkdimi?

Səni tapşırıram elə amanat,
Çəmənə, çiçəyə, çölə zamanat,
Bülbülə zamanat, gülə zamanat,
Atan o dünyada biləcəkdimi?

Kördüğüm

Ruhuma üfledin hoş bir esinti
Gönlüme bağlandın kördüğüm gibi
Neşeler seninle hüznün kesinti
Gönlüme bağlandın kördüğüm gibi

İçimde bir çocuk hep sana koşar
Denizler köpürür nehirler coşar
Adına dilimden şiirler taşar
Gönlüme bağlandın kördüğüm gibi

Sensizken iniltim sardı her yanı
Tabibler derdime koymadı tanı
Özlemin suyuyla demledim canı
Gönlüme bağlandın kördüğüm gibi

Keder bile onla güzel demişsin
Narin çiçek gibi özel demişsin
Dilinden dökülen gazel demişsin
Gönlüme bağlandın kördüğüm gibi

Rüzgârlar kokunu sarıp getirdi
Vuslatın gölümde hasret bitirdi
Turnalar umutla selam götürdü
Gönlüme bağlandın kördüğüm gibi

Ömrüme gam yükü yükleme ey yar
Yoklukla sınama varlığınla kar
Merhamet, sabırla yaralarım sar
Gönlüme bağlandın kördüğüm gibi

Nasihat

Sana nasihatim divane gönül
Hercayı güzele meylini verme
İster lale açsın isterse sümbül
Destursuz sevdanın bağına girme

Muhannet olana açma özünü
Kulak asan yoksa deme sözünü
Körler diyarında kapa gözünü
Kimse görmüyorsa sakın ha görme

Fırsatı ganimet bilirse hancı
Gözünden gönlüne akar bu acı
Sevdiğin el olur dostun yabancı
İncitir kalbini yanına varma

Bülbül müsün hep gülşende gezersin
Âşık mısın sazla koşuk düzersin
Havayı' sin nice canlar üzersin
İnsan-ı kâmil ol kalpleri kırma

Korkutlama

Kitab-ı Dedem Korkut âlâ taife
Lisan-ı Türkî'de söyler Oğuzan
Göktürkler devrinden açtı sahife
Yabgular katından aziz bir ozan

Zaman-ı Nebî'den yetişmiş gelmiş
Nuh'un arasında sahabi elmiş
Nehr-i Sirderya'dan kükreyen selmiş
Hükümdar danişi Kayı İnal Han

Kazak'ın Kırgız'ın bahşılar piri
Şanlı Oğuzlar'ın destani miri
Törelî Türklerin bilge tasviri
Elinde kopuzu kut almış şaman

On iki hikâye iki nüshada
Dresden Vatikan şimdi Bursa'da
Türkistan'dan sonra Anadolu'da
On beşinci yüzyıl Akkoyunlu ân

Azerî lehçesi eserin dili
Kars'tan Erzurum'a kuşatır ili
Nice soylamayla hikmetin bili
Göktanrı'dan gelen muştuya ferman

Alpamış'a uzar destanlar şahı
Garib'in Sanem'i Kerem'in ahı
Mecazi hikâye hakikat rahı
Kimi öykü beller kimiyse roman

Besmeleyle başlar elbet önsözü
Çünkü Hak didarın görmüştür gözü
Hamdele salvele duadır sözü
Onda kendin bulur her bir Müslüman

Törelî bir toplum kurar gayede
Önsözün sonunda kadın sahnede
Evin dayağıdır direk rahlede
Hatice Fatıma soyudur inan

Yiğit Dirse Han'ın oğlu yoktu
Bayındır'ın buna öfkesi çoktu
Boğaç'ın yumruğu Oğuz'a oktu
Evlat acısıyla han kızı yanan

Dedem Korkut geldi şadlığın çaldı
Oğuz'un oğlanı adını aldı
Fesat kırk adamı korkuya saldı
Taht ve baht sahibi bizim Boğaçhan

Salur Kazan idi şölen sarhoşu
Av için directmiş vurmuştu kuşu
Karaçuk Çoban'ın uğursuz düşü
Şöklı Melik gelip olmuştu düşman

Neçe söylese de oğlu Uruz Han
Şimdi anan ile Burla'ya da yan
On bin koyununu vermeyen çoban
Sana ibret olsun koca kahraman

Kam Püre Bey oğlu Bamsı Beyrek'ti
Beşik kertmesiydi Banı Çiçek'ti
Bayburt'ta esirdi izi seyrek'ti
Sonda Yaltacuk'tu Oğuz'dan kaçan

Şen olsun Bayburt'un büyük hisarı
Banı'nın abisi Deli Karçar'ı
Bamsı kopuz ile uçurur yarı
Kırk gün kırk gece düşündü olan

Kazan Bey'in oğlu Uruz tutsaktı
Çünkü kan d  kmemi  kılıcı aktı
Ava  ıktı Uruz Kazan'a baktı
D   man baskınında esirdi o lan

Burla Hatun kırk kızıyla saldırmı 
Zira tek o ulun elden aldırmı 
Duyan bütün Oğuz kılıç kaldırmış
Yeti  Dedem Korkut bitmesin duan

Duha Koca oğlu Deli Dumrul'du
Bir kuru çay üzre köprü kuruldu
Ge en geçti ge meyene uruldu
Azrail'di gencin canını alan

Deli idi Dumrul kafa tutmuştu
Gördü Azrail'i hapi yutmu tu
Y ri y ran olup öyle utmu tu
Gayri hiç Oğuz'da okunmaz meydan

Kanglı Koca oğlu Kan Turalı'ydı
Selcen Hatun ile kalb yaralıydı
Trabzon tekfurı hep aralıydı
Bo ayı deveyi öldürdü aslan

Bir ok attı Selcen aklını aldı
Kan Turalı  imdi dertlere saldı
Yorulmu tu l kin uykuya daldı
K fir baskınında ona çıktı yan

Kazılık Koca'nın oğlu Yiğenek
İzin aldı Bayındır'a giderek
Babası esirdi oldu beserek
On altı yaşında ata kurtaran

Yiğirmi dört sancak beyi yanında
Dedem'den de öğüt aldı anında
Elbet beylik vardı onun kanında
Tekfuru yenmişti Rabb'e sığınan

Basat idi Tepegöz'ü öldüren
Yardımcısı ol deyince olduran
Gönülleri iman ile dolduran
Bir bela getirdi Oğuz'a çoban

Bu Tepegöz peri kızı çocuğu
Bayındır'ın Aruz Bey'e buyruğu
Oldu şimdi bizim Oğuz uruğu
Bela eksik olmaz böyle obadan

Beğil oğlu Emren şol hikâyesi
Bayındır'ın kılıç çomak gâyesi
Atı haraç saydı yiğit sayesi
Avda hünerliydi değil mi Kazan

Gürcistan sınırı Oğuz'a kıran
Tekür bekle şimdi gelmişti sıran
Allah'tan kırk erin gücüydü ıran
Şimdi zafer vakti budur hüsn ü ân

Uşun Koca oğlu Eğrek ve Seğrek
Beyleri çiğneyip oldular terek
Habil'den Kabil'e varıncaya dek
Akın sırasında hep tuzak kuran

Eğrek esir düştü Seğrek peşinde
Deli değil ekmeęinde işinde
Ters Uzamış bilemişti dişinde
Bir bey idi ne arayıp ne bulan

Salur Kazan tutsak oldu teküre
Oğlu Uruz hemen daldı fikire
Gelen geęen bu düşmana tüküre
Kuyunun başında beklerdi Taman

Kuyudan çıkınca ol Salur Kazan
Kâfiri övmesi istendi heman
Oğlu ve kardeři vermemiş eman
Uruz'un babası hem de pek yaman

İç Oğuz Dış Oğuz asi olmuştu
Aruz'un evine Kazan dolmuştu
Bu esnada ise Beyrek ölmüştü
Böylece Oğuz'da yerde kalmaz kan

Yağmaya gitmişti Kazan'ın malı
İç Oğuz'un ise yamandı halı
Kalmamış tutacak tekçe bir dalı
Lâkin affı sever idi Kazan Han

Lutfi Baba Korkutlama Korkut'a
Hak Teala ulaştırsın kor kuta
Korkutursa Dedem Korkut korkuta
Hânım Korkut Dedem eyledi beyan

■ Metin Özarslan

Sermest Gazel

Umursamam gayrısının verdiği hoş nâmı ben
Ruhuma ziynet sayarım ettiğin düşnâmı ben

Varlığındır mevcudatım, yokluğundur yokluğum
Sensizse eksik sayarım bütünü, tamamı ben

Seyreyledim nice alem pür nazar bedâeti
Görmedim asla sendeki dilârâ endâmı ben

Kızılından yeşiline bu bağda bir elmanın
Sensiz iken yas yarımı seninleyken tamı ben

Bir ezeli kıtlıktayım açlığında nagehan
Zevkle yerim ellerinden zehirli taamı ben

Uğruna ömür fedadır tekçe nazarın yeter
Gönüllüyüm ta ezelden çekmeye her gamı ben

Mümtenî dertten usanmam tiryakiyim acıya
Kâh ümitle kâh ümitsiz beklerim encâmı ben